

EU:s utrikespolitik till stöd för demokratisering

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2011 om EU:s utrikespolitik till stöd för demokratisering (2011/2032(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, särskilt artikel 21, och den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, särskilt artikel 25,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,
- med beaktande av FN:s konvention från 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, de OSSE-åtaganden som fastställdes i Köpenhamn 1990 och vid toppmötet i Istanbul 1999, då alla OSSE-länder åtog sig att inbjuda internationella observatörer, framför allt från OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR), till sina val,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter och Amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av ILO:s konvention 169 av den 7 juni 1989 om urbefolkningar och stamfolk,
- med beaktande av artiklarna 2, 6, 8 och 21 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som tillkännagavs i Strasbourg den 12 december 2007,
- med beaktande av artiklarna 8, 9 och 96 i partnerskapsavtalet mellan AVS-länderna och EG (2000),
- med beaktande av resolutionen om främjande och konsolidering av demokratin, antagen av FN:s generalförsamling den 4 december 2000¹, och dess resolution av den 20 december 2004 om en förstärkt roll för regionala, subregionala och övriga organisationer och mekanismer i syfte att främja och konsolidera demokratin²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (EIDHR),
- med beaktande av sin resolution av den 20 september 1996 om kommissionens meddelande om införande av demokratiska principer och mänskliga rättigheter i avtal

¹ A/RES/55/96.

² A/RES/59/201.

som ingås mellan gemenskapen och tredje land¹ och sin resolution av den 14 februari 2006 om klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati i Europeiska unionens avtal²,

- med beaktande av sin resolution av den 15 mars 2001 om kommissionens meddelande om EU:s stöd till och övervakning av val³,
- med beaktande av sin resolution av den 25 april 2002 om kommissionens meddelande om Europeiska unionens roll i arbetet för att främja mänskliga rättigheter och demokratisering i tredje land⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 8 maj 2008 om EU:s valobservatörsuppdrag: mål, tillvägagångssätt och framtida utmaningar⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2009 om främjande av demokrati i EU:s yttre förbindelser⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2010 om effekterna av den globala finansiella och ekonomiska krisen på utvecklingsländerna och utvecklingssamarbetet⁷,
- med beaktande av sin resolution av den 21 september 2010 om minskning av fattigdomen och skapande av arbetstillfällen i utvecklingsländerna: åtgärder som ska vidtas, framför allt punkterna 71, 72 och 73⁸,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om företagens sociala ansvar och miljöansvar vid internationella handelsavtal⁹,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om mänskliga rättigheter samt sociala normer och miljönormer i internationella handelsavtal¹⁰,
- med beaktande av sin resolution av den 16 december 2010 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området¹¹,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om beskattning och utveckling – samarbete med utvecklingsländer för att främja god förvaltning i skattefrågor¹²,
- med beaktande av sin resolution av den 5 april 2011 om migrationsströmmar till följd av

¹ EGT C 320, 28.10.1996, s. 261.

² EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

³ EGT C 343, 5.12.2001, s. 270.

⁴ EUT C 131 E, 5.6.2003, s. 147.

⁵ EUT C 271 E, 12.11.2009, s. 31.

⁶ EUT C 265 E, 30.9.2010, s. 3.

⁷ EUT C 4 E, 7.1.2011, s. 34.

⁸ Antagna texter, P7_TA(2010)0327.

⁹ Antagna texter, P7_TA(2010)0446.

¹⁰ Antagna texter, P7_TA(2010)0434.

¹¹ Antagna texter, P7_TA(2010)0489.

¹² Antagna texter, P7_TA(2011)0082.

- instabilitet: Omfattning och roll för EU:s utrikespolitik¹,
- med beaktande av samtliga avtal mellan Europeiska unionen och tredjeländer och människorätts- och demokratiklausulerna i dessa avtal,
 - med beaktande av rådets slutsatser av den 18 maj 2009 om stöd för en demokratisk samhällsstyrning – på väg mot en förstärkt EU-ram,
 - med beaktande av de båda uppsättningarna med rådets slutsatser om demokratistöd i EU:s yttre förbindelser, det vill säga dem av den 17 november 2009 och dem av den 13 december 2010, som innehåller en lägesrapport för 2010 och en förteckning över pilotländer,
 - med beaktande av det gemensamma dokumentet från kommissionen och rådets generalsekretariat om en förstärkning av demokratin i EU:s yttre förbindelser (SEK(2009)1095),
 - med beaktande av det gemensamma meddelandet till Europeiska rådet, Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén med titeln ”Ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet” (KOM(2011)0200),
 - med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte i Köpenhamn den 22 juni 1993,
 - med beaktande av Europeiska kommissionens tematiska och geografiska finansiella instrument för demokratisering, mänskliga rättigheter och människohandel (exempelvis Aeneas, dess efterföljare det tematiska programmet för migration och asyl, Migration: EU Expertise, EIDHR, Taix, det europeiska granskings- och partnerskapsinstrumentet osv.),
 - med beaktande av rapporten av den 21 mars 2011 från FN:s generalsekreterares särskilda representant för mänskliga rättigheter och transnationella och andra företag²,
 - med beaktande av att en post som vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och en operativ europeisk utrikestjänst inrättades den 1 januari 2011,
 - med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0231/2011), och av följande skäl:
 - A. I unionens fördrag förklaras att de mänskliga rättigheterna och demokratin är grundläggande värden för EU och att de utgör de principer och mål för EU:s yttre åtgärder som unionen måste främja som allmänna värden.
 - B. Demokrati är det bästa skyddet för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, tolerans gentemot alla samhällsgrupper och lika möjligheter för alla.

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0121.

² A/HRC/17/31, 2011.

- C. Demokratin har utvecklats till att bli ett allmänt värde, men de demokratiska systemen kan ha olika utformning och fungera på olika sätt. Detta exemplifieras av att EU består av 27 medlemsstater som har olika men på jämbördigt sätt giltiga former av demokrati, formade av historien, kulturen och omständigheterna, och också av EU i sig, som utgör en form av överstatlig demokrati som är unik i världen. Det finns ingen enskild modell eller plan för demokratin, men det råder enighet om demokratins centrala beståndsdelar.
- D. I två resolutioner från FN:s generalförsamling¹ har dessa beståndsdelar definierats.
- E. Mänskliga rättigheter och demokrati är oupplösligt förbundna. Enbart i en demokrati kan människor fullt ut åtnjuta mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, och enbart om mänskliga rättigheter respekteras kan demokrati existera.
- F. Rättsstatsprincipen måste råda, och man måste garantera likhet inför lagen, erkännande av privat äganderätt och avsaknad av godtycklig inblandning från de offentliga myndigheternas sida, både i lagstiftningen och i praktiken. Detta kräver att offentliga institutioner utövar sina befogenheter genom öppna, ansvarsskyldiga demokratiskt valda personer och offentliga tjänstemän, samt ett oberoende och opartiskt rättsväsen.
- G. Jämlikhet och icke-diskriminering är grundläggande och alla har rätt att åtnjuta alla mänskliga rättigheter utan att diskrimineras på grundval av ras, kön, sexuell läggning, språk, religion, politisk eller annan åskådning, nationellt eller socialt ursprung, börd eller ställning i övrigt. Demokratin bör garantera alla människors rättigheter, däribland de personer som tillhör minoriteter, ursprungsbefolkningar och andra utsatta grupper, samtidigt som mäns och kvinnors möjlighet att delta på lika villkor i politiken och i beslutsfattandet är en förutsättning för verklig demokrati.
- H. Demokratisk samhällsstyrning omfattar bland annat skydd av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, rätt till rättslig prövning, en framträdande roll för parlament och lokala myndigheter i beslutsfattandet och öppen förvaltning av offentliga finanser. Ledares och offentliga tjänstemäns ansvarsskyldighet inför medborgarna är en grundläggande del av demokratin, och kampen mot korruption är i detta sammanhang av central betydelse. Demokratisk samhällsstyrning leder också till civil kontroll av säkerhetssektorn.
- I. Alla medborgare har rätt att regelbundet rösta i öppna och rättvisa val och att kandidera till offentliga uppdrag.
- J. Åsikts- och yttrandefrihet i politiska, sociala och ekonomiska frågor i vid bemärkelse, utan risk för statliga påföljder, är en universell rättighet liksom möjligheten att leta efter olika informationskällor.
- K. Alla medborgare har rätt att bilda oberoende föreningar och organisationer, inklusive oberoende politiska partier och intressegrupper.
- L. Politiska partier och de olika politiska åsikter och intressen samt den regionala eller kommunala tillhörighet de företrädare är av grundläggande betydelse. Politiska partier måste få verka fritt utan inblandning från regeringen eller verkställande tjänstemän. Valda företrädare, oavsett om de stöder eller är motståndare till regeringen, behöver befogenhet

¹ A/RES/55/96 och A/RES/59/201.

och resurser för att kunna diskutera och godkänna lagstiftning och nationella budgetar och ställa regeringar till svars för offentlig förvaltning och användning av medel. Starka parlament, i egenskap av offentliga forum för att på fredlig väg förhandla om motstridiga politiska och sociala intressen, och nationella lagstiftande beslutsfattande organ är grundläggande för deltagardemokrati.

- M. Organisationer i det civila samhället och icke-statliga aktörer är en grundläggande byggsten för en välfungerande demokrati och spelar en viktig roll för att skapa en demokratisk kultur som är djupt rotad i samhället, eftersom de företräder allmänhetens krav och ställer offentliga myndigheter till svars för deras handlingar.
- N. Oberoende och mångsidiga medier är grundläggande för att garantera att många olika åsikter kommer till uttryck och delges allmänheten, och fri tillgång till information och kommunikation och o censurerad tillgång till internet (internetfrihet) är universella rättigheter som är oumbärliga för att garantera öppenhet och ansvarsskyldighet i den offentliga förvaltningen.
- O. Utbildning om demokratiska värderingar är viktig för att främja demokrati, liksom åldersanpassat deltagande i beslutsfattandet inom utbildningsinstitutioner.
- P. EU-institutionerna måste använda dessa demokratins särdrag som byggstenar för unionens stöd till särskilda områden i syfte att bistå tredjeländer på deras väg mot demokrati.
- Q. I rådets slutsatser från 2009 och 2010 om stöd till demokratin i EU:s yttre förbindelser tas dessa särdrag upp.
- R. EU:s anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna stärker både det europeiska systemet för skydd för de mänskliga rättigheterna och EU:s ställning i förhållande till tredjeländer.
- S. Det är av yttersta vikt att återigen fastslå att de medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheterna är ömsesidigt beroende av och ömsesidigt förstärker varandra och att en verklig demokrati endast kan byggas upp om samtliga dessa rättigheter garanteras. Demokratin utgör det bästa sättet att garantera och skydda mänskliga rättigheter och möjliggöra en hållbar ekonomisk utveckling. Det är av yttersta vikt att civilsamhället aktivt deltar i och bidrar till samhällsstyrningen, något som fortfarande alltför ofta försummas.
- T. I sitt handlingsprogram för demokratistöd i EU:s yttre förbindelser bekräftade rådet sin vilja att öka samstämdheten och effektiviteten i sitt stöd, men endast begränsade framsteg har gjorts här.
- U. Unionen förfogar över en bred uppsättning instrument för stöd till demokratin och de mänskliga rättigheterna, såsom politiska och ekonomiska avtal, handelsavtal och partnerskap, vilka innehåller människorätts- och demokratiklausuler, en särskild stimulansordning för hållbar utveckling och gott styre (GSP plus), den politiska dialogen, åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp), uppdrag inom den europeiska säkerhets- och försvarspolitik (ESFP), särskilda finansiella instrument, samverkansprojekt och valobservatörsuppdrag. Det är emellertid nödvändigt att åstadkomma en samstämd och resultatinkriktad människorätts- och demokratipolitik som

grundas på standardmetoder och är anpassad till situationen i varje enskilt land och undanröjer befintliga inkonsekvenser och dubbla normer i EU:s yttre politik till stöd för demokratisering samt undviker att införa nya sådana, ägnar särskild uppmärksamhet åt de särskilda behoven i känsliga lägen och situationer efter konflikter och främjar demokrati, mänskliga rättigheter och utveckling om sammanhängande mål.

- V. EU bör ta större hänsyn till de sociala, politiska, ekonomiska och strategiska förutsättningarna i ett land när man beslutar om att bevilja eller dra tillbaka handelspreferenser som till exempel GSP plus.
- W. EU bör intensifiera sitt arbete för att främja normer och faktorer som rör demokrati genom sin verksamhet i internationella organisationer och bör fortsätta främja ett effektivt genomförande av de uppgifter och skyldigheter som man åtagit sig inom och genom de forum i vilka EU:s medlemsstater deltar.
- X. Övervakning och verkställande av rättsligt bindande människorättsklausuler i EU:s internationella avtal utgör fortfarande en stor utmaning. Ett tillfälligt upphävande av ett internationellt avtal mellan EU och ett partnerland till följd av allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna eller demokratin är ett verktyg som har inrättats för att kunna användas i vissa situationer. Trots att människorätts- och demokratiklausulen ofta kränks, och trots att vissa tredjeländer inte respekterar sina åtaganden i de berörda internationella avtalen, leder detta endast undantagsvis till att regeringarna i dessa länder beläggs med påföljder eller i tillräcklig utsträckning hålls ansvariga, inte ens vid grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna. EU:s underlåtenhet att utnyttja detta verktyg fortsätter att undergräva unionens trovärdighet som en stark och beslutsam aktör på den internationella arenan.
- Y. Påföljder ska väljas på ett rättvist, återhållsamt och klokt sätt. Påföljderna får aldrig i första hand gå ut över invånarna i det berörda landet.
- Z. Unionen förfogar över verkliga möjligheter till incitament på detta område, som kan användas som drivkraft för reformer, men deras fulla potential har inte utnyttjats av politiska skäl och särskilt på grund av bristande samförstånd i EU om vikten av att främja demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna i motsats till andra prioriteringar. I teorin finns inget strukturellt eller rättsligt hinder mot en samordnad användning av de yttre finansieringsinstrumenten för att stödja demokratisering.
- AA. Resolution 63/168, som antogs av FN:s generalförsamling den 18 december 2008, uppmanar till ett globalt moratorium för dödsstraff. Dödsstraff utdöms fortfarande i många länder och i vissa fall även för minderåriga.
- AB. Europeiska initiativet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR) hör till de viktigaste delarna av EU:s politik, eftersom det är inriktat på åtgärder som inte går att genomföra med bilaterala samarbetsinstrument.
- AC. EIDHR gör det möjligt att finansiera EU:s valobservatörsuppdrag (EU EOM), som är centrala instrument för samverkan för att befästa demokratin, men lämplig uppföljning och lämpligt genomförande av rekommendationerna från dessa uppdrag har ofta uteblivit.
- AD. Denna situation har kunnat uppstå till följd av en brist på politisk vilja hos regeringarna i de länder som tar emot EU:s valobservatörer och kommissionens och medlemsstaternas

oförmåga att se till att dessa rekommendationer följs upp med särskilda stödprogram, särskilt till förmån för nyvalda parlament.

- AE. Europaparlamentet förfogar ännu inte över tillräckligt detaljerade analyser som ger en överblick över EU:s demokratistöd i dess helhet, inklusive det stöd som utgår från medlemsstaterna. Detta beror i viss utsträckning på sådant som öppenhet, tillgång till handlingar eller på att rådet ännu inte har tagit ställning.
- AF. Enbart genom att tillämpa en princip om fullständig villkorlighet för stödet kan man uppnå verklig demokratisering, verklig respekt för de mänskliga rättigheterna och verkligt förbättrade ekonomiska framtidsutsikter för lokalbefolkningarna. Principen om villkorlighet bör fastställas tillsammans med mottagarländerna och i nära samråd inte bara med regeringarna utan också med det civila samhället samt med fullständig respekt för lokalbefolkningarnas faktiska behov.
- AG. Politiska partier och parlament, valda vid fria och rättvisa val, är centrala faktorer för alla demokratier och demokratiseringsprocesser. Stödet till och tillämpningen av det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter har ännu inte motsvarat den betydelse dessa aktörer har haft.
- AH. Arbetet vid FN:s enhet för jämställdhet och kvinnors egenmakt (UN Women) är av största vikt för att stödja kvinnor som bidrar till och deltar i demokratiseringsprocessen.
- AI. Det råder brett samförstånd mellan EU:s institutioner om demokratins flerdimensionella, komplicerade och långsiktiga natur, men kommissionen och medlemsstaterna har inte beaktat hela valcykeln när de utarbetat program och genomfört åtgärder till stöd för demokratin.
- AJ. I de länder som genomgår en demokratiseringsprocess är kvinnor och barn särskilt utsatta när det gäller människohandel, även människohandel i prostitutionssyfte.

Behovet av ett paradigmskifte

1. Europaparlamentet anser att endast demokratier som bygger på rättsstatsprincipen kan utgöra en grund för balanserade strukturella partnerskap mellan tredjeländer och EU, som också tar hänsyn till behoven och intressena hos båda parter och deras respektive befolkningar.
2. Europaparlamentet betonar att partnerskap som grundas på dialog och samråd ökar egenansvaret för demokratisering och stärker den demokratiska samhällsstyrningen, och uppmanar alla EU-institutioner att använda dessa dialoger på ett mer samstämt, konsekvent och samordnat sätt.
3. Europaparlamentet anser att EU:s roll som ”mjuk makt” i det globala systemet endast kan befästas om skyddet för de mänskliga rättigheterna är en verklig politisk prioritering i förhållande till tredjeländer.
4. För att EU ska kunna föra en trovärdig och samstämd utrikespolitik och stödja den demokratiska utvecklingen anser Europaparlamentet att man inom EU och medlemsstaterna alltid måste eftersträva en exemplarisk politik präglad av respekt för de mänskliga rättigheterna och demokratin.

5. Europaparlamentet anser att man genom fattigdomsbekämpning och undanröjande av de hinder som ligger i vägen för ländernas utveckling på ett avgörande sätt kan bidra till demokratiseringsprocesserna.
6. De pågående händelserna i Nordafrika och Mellanöstern har visat gränserna för en koncentration på säkerhet – särskilt kampen mot olaglig migration – och stabilitet, som har misslyckats med att minska fattigdom och sociala orättvisor. Europaparlamentet betonar att ”säkerhet kontra demokrati” är ett falskt dilemma, eftersom det inte kan finnas någon mänsklig säkerhet i ett samhälle utan demokratisk och ansvarsskyldig regering. Ekonomisk tillväxt har inträtt, men vinsterna av denna har inte fördelats rättvist. Parlamentet anser därför att frågan om social rättvisa och bekämpning av orättvisor måste bli ett grundläggande mål för EU:s yttre politik, eftersom detta är oundgängligt för att skapa ett fredligt, välmående och demokratiskt samhälle.
7. Europaparlamentet framhåller behovet av ett paradigmskifte som inriktas på en verklig konsolidering av demokratin som grundas på en utveckling som kommer inifrån, är hållbar och övergripande, gynnar folken samt respekterar rättsstatsprincipen och grundläggande mänskliga rättigheter och friheter. EU måste medverka till att ett klimat utvecklas som gynnar framväxten av ett demokratiskt samhälle.
8. Europaparlamentet framhåller att demokrati som styrelsesystem erbjuder mekanismer för fördelning av den politiska makten och hantering av konflikter, vilket är av grundläggande betydelse för stabila och fredliga samhällen. Demokrati måste emellertid växa fram på hemmaplan och är inte något som på ett konstlat sätt kan påtvingas av utomstående aktörer. Parlamentet hävdar att EU, tillsammans med världssamfundet, kan spela en aktiv roll när det gäller att stödja processerna för att befästa demokratin.
9. Europaparlamentet anser att om en demokratiseringsprocess ska bli framgångsrik är det avgörande att den berör den sociala och ekonomiska utvecklingen i det berörda landet så att befolkningens grundläggande rättigheter, till exempel rätten till utbildning, hälsa och sysselsättning, garanteras.
10. Europaparlamentet anser att erfarenheten av övergången till demokrati efter de diktatoriska kommunistregimernas kollaps i Central- och Östeuropa bör delas med de nya framväxande demokratiska krafterna i Nordafrika och i Mellanöstern i stort. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att delta mer aktivt i den pågående demokratiseringsprocessen i denna viktiga grannregion, och uppmanar även europeiska partier att utveckla samarbetsprogram med framväxande partner i alla grannregioner.
11. Europaparlamentet understryker att man nu måste prioritera en förstärkt och kraftfullare användning av unionens befintliga uppsättning instrument och incitament, som sammanförs i strategier som är anpassade till situationen i varje land, och undanröja bristande samstämdhet och dubbla normer i genomförandet, vilka skadar synen på EU och dess förmåga att genomföra en kraftfull och samstämd yttre politik. Parlamentet betonar att en sådan strategi kräver en verklig politisk förändring så att demokrati, rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna blir en grundval för EU:s utrikespolitik, som måste omvandlas till politiska mål men också integreras i politikens utformning och struktur.
12. Europaparlamentet kräver att de internationella avtalen, de landsvisa strategidokumenterna,

handlingsplanerna, programmet GSP plus och alla övriga former av avtalsförbindelser mellan unionen och ett tredjeland förstärks genom en tydligare formulering av klausulerna om mänskliga rättigheter, demokrati, ursprungsbefolkningars rätt till föregående samråd, god samhällsstyrning, tydliga mekanismer i samband med bristande efterlevnad (på grundval av åtminstone dem som ingår i Cotonouavtalet), åtaganden tillsammans med särskilda, mätbara, uppnåeliga och tidsbestämda kriterier för utvärdering av framsteg samt en exakt tidsplan för genomförandet. Parlamentet beklagar att trots klausulerna om mänskliga rättigheter i Cotonouavtalet blundar EU ofta för att regeringar som är parter i Cotonouavtalet vid upprepade tillfällen systematiskt bryter mot mänskliga rättigheter och att unionen inte vidtar några åtgärder mot dessa regeringar. Parlamentet uppmanar kommissionen att anta en samstämd politik som syftar till att avskräcka från brott mot mänskliga rättigheter, till exempel genom att minska anslagen till regeringar som inte respekterar demokrati och mänskliga rättigheter, det vill säga att neka dem budgetstöd samtidigt som man ökar de ekonomiska medlen för att stärka det civila samhället och kringgå dessa regeringar.

13. Europaparlamentet erinrar om att den gemensamma handelspolitikens mål bör samordnas helt med EU:s övergripande mål. Enligt artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska den gemensamma handelspolitiken föras inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder. I enlighet med artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen ska EU dessutom bidra till hållbar utveckling, utrotning av fattigdomen och skydd för de mänskliga rättigheterna.
14. Europaparlamentet betonar vikten av en kontinuerlig uppföljning av avtalens genomförande och efterlyser i detta sammanhang konsekvensbeskrivningar när det gäller mänskliga rättigheter och demokrati som komplement till konsekvensbeskrivningarna av hållbar utveckling, detta i syfte att säkerställa en fortlöpande utvärdering av avtalen.
15. Europaparlamentet konstaterar att demokratiska principer och värderingar kan uppmuntras ytterligare genom att man främjar ratificeringen av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och prioriterar de regioner som är underrepresenterade, i syfte att förstärka stadgans universella karaktär samt kampen mot straffrihet, folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten.
16. Europaparlamentet beklagar att kommissionen endast mycket sällan använder sig av de mekanismer som gör det möjligt att dra in de förmåner som beviljats inom ramen för GSP plus vid överträdelser av överenskommelserna i enlighet med denna särskilda stimulansordning. Parlamentet tar avstånd från kommissionens inställning och konstaterar att kommissionen trots samstämmiga uppgifter från ett flertal internationella organisationer vägrar att inleda undersökningar av ett antal länder som gynnas genom GSP plus och som starkt misstänks för att inte följa ingångna överenskommelser.
17. Europaparlamentet påminner om att det kraftfullt har tagit ställning för att i samtliga frihandelsavtal införa rättsligt tvingande krav på det sociala och miljömässiga området och även krav på att de mänskliga rättigheterna ska respekteras samt att den minsta gemensamma nämnaren ska vara den förteckning över överenskommelser som ingår i förordningen om GSP plus.
18. Europaparlamentet bekräftar på nytt att parlamentet måste genomföra en striktare kontroll av dessa delar. Följaktligen uppmanas rådet och kommissionen att göra parlamentet delaktigt i alla skeden som rör förhandling, ingående, tillämpning och upphävande av

internationella avtal med tredjeländer, framför allt i samband med att man fastställer förhandlingsmandat för nya avtal och särskilt i fråga om främjandet av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet måste göras delaktigt i dialogen mellan associeringsråden, eller andra jämbördiga politiska organ med ansvar för administration av ett avtal, om genomförandet av åtagandena i fråga om demokratisering, och parlamentet måste delta i beslutsförfarandet om att inleda samråd eller tillfälligt upphäva ett avtal.

19. Europaparlamentet anser att man bör dra lärdom av historien när det gäller beslutsfattande för att förbättra förbindelserna med partnerländerna, och betonar att en framskjuten ställning enbart får beviljas om partnerländerna uppfyller tydliga krav på mänskliga rättigheter och demokrati. Parlamentet efterlyser återigen en tydlig samrådsmekanism som garanterar att parlamentet kommer att informeras fullt ut på alla nivåer av förhandlingarna.
20. Det är inom FN:s ram som uppföljningen av människorättsläget i varje enskilt land får sin huvudsakliga legitimitet. Europaparlamentet påpekar än en gång att samtliga EU-länder måste inta en gemensam ståndpunkt i alla FN-organ. Parlamentet uppmanar emellertid kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att lägga fram regelbundna övergripande rapporter om tredjeländernas genomförande av de åtaganden i fråga om demokrati och mänskliga rättigheter som särskilt ingår i avtalen med unionen.
21. Europaparlamentet bekräftar återigen EU:s kontinuerliga stöd till det arbete som FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, UN Women och Unicef utför, och uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att nära samarbeta med rådet för mänskliga rättigheter.
22. Europaparlamentet kräver också att unionen på demokratiseringens känsliga område grundar sina strategier på en noggrann analys av möjligheterna till reformer i tredjeländerna och ledarnas politiska vilja att engagera sig i ett sådant arbete samt identifierar eventuella hinder för att kunna utforma smidigare strategier. Denna identifiering bör baseras på återkommande diskussioner med alla demokratiska krafter i landet i fråga så att arbetet grundas på ömsesidigt förtroende och ömsesidigt kändedom.
23. Europaparlamentet konstaterar att EU-bistånd i form av budgetstöd till auktoritära stater inte alltid är en garanti för demokratisk utveckling. Det är resultatet av biståndet, snarare än insatserna, som bör stå i fokus för vår utvärdering av biståndseffektiviteten.
24. Europaparlamentet rekommenderar att Europeiska unionen, i de fall som rör de mest komplicerade partnerskapen, avstår från att isolera dessa länder och i stället sköter sina förbindelser med dem på grundval av lämplig och effektiv villkorlighet, som utgör ett verkligt incitament för demokratiska reformer, krav på god samhällsstyrning och respekt för de mänskliga rättigheterna, samt att unionen ser till att folken verkligen drar nytta av samarbetet. Parlamentet godkänner principen om ”mer för mer” enligt meddelandet ”Ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet”. I gengäld bör unionen inte tveka att omstrukturera de medel som tidigare varit avsedda för länder vilkas regeringar inte fullgör sina åtaganden i fråga om demokratisk samhällsstyrning och omfördela dem till förmån för länder som hunnit längre i genomförandet av sina åtaganden, inom ramen för såväl Europa-Medelhavspartnerskapet som det östliga partnerskapet. Parlamentet efterlyser ökad tonvikt på främjandet av demokrati i partnerskaps- och grannskapspolitiken.

25. Europaparlamentet uppmanar unionen att inte tveka att utfärda relevanta, proportionella och smarta påföljder riktade mot regimen huvudansvariga myndigheter – samtidigt som man ger stöd till befolkningen och ökar det direkta stödet för att stärka det civila samhället – när gäller länder som inte uppfyller sina åtaganden i fråga om mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och demokratisering. Innan åtgärder vidtas bör man noga överväga vilka följder sådana påföljder kan få för befolkningen i mottagarländerna. Parlamentet betonar att samarbetet med tredjeländer måste ske på grundval av jämbördig och ömsesidig respekt länderna emellan. Parlamentet efterlyser inrättandet av ett nätverk för finansiellt stöd, under överinseende av en Europa-Medelhavsbank, för att främja tekniska och företagsrelaterade utvecklingsinitiativ.
26. Europaparlamentet betonar dock att detta tillvägagångssätt, tillsammans med den kommande reviderade europeiska grannskapspolitiken, innebär att ett differentierat tillvägagångssätt endast kan bli ett värdefullt och trovärdigt instrument om man kräver samma mål i fråga om mänskliga rättigheter och demokrati för alla partnerländer i den europeiska grannskapspolitiken. Parlamentet betonar att EU återigen skulle förlora sin trovärdighet om man gjorde skillnad mellan ”miniminormer” som ska respekteras av de mest komplicerade länderna och mer krävande normer för de mest utvecklade länderna.
27. Europaparlamentet uppmanar rådet och Europeiska utrikestjänsten att integrera användningen av ”smarta” påföljder och hot om dem som ett instrument inom ramen för EU:s människorättspolitik gentemot de mest förtryckande regimerna. Parlamentet är övertygat om att selektiva negativa påföljder, såsom frysning av tillgångar och inreseförbud för högt uppsatta personer, kan och bör utnyttjas på ett sätt som inte förhindrar ytterligare diplomatiska förbindelser, bilateral handel, tillhandahållande av EU-bistånd och kontakter mellan människor. Parlamentet upprepar dock att för att verkligen avskräcka från brott mot mänskliga rättigheter bör riktade påföljder tillämpas systematiskt och samstämt samt inom ramen för bredast tänkbara internationella samarbete.
28. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att, när så krävs, utöva påtryckningar på regeringarna i de medlemsstater som är kända för brott mot mänskliga rättigheter i syfte att förbättra människorättsituationen i dessa länder och följaktligen påskynda demokratiseringsprocessen.
29. Europaparlamentet önskar att ett forum inrättas som samlar de nationella parlamenten och Europaparlamentet för behandling av utrikespolitiska frågor, särskilt sådana känsliga frågor som mänskliga rättigheter och demokrati.

Att fördjupa den politiska dimensionen

30. Europaparlamentet anser att man måste tillämpa ett globalt och samstämt tillvägagångssätt som grundas på strategier för utveckling, mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning, social integration, främjande av kvinnor och minoriteter och religiös tolerans som ytterligare ett instrument inom EU:s yttre politik. Detta är oundgängligt för att förena de båda tillvägagångssätt som finns på området för främjande av demokratin, det vill säga å ena sidan det utvecklingsinriktade tillvägagångssätt som koncentreras på socioekonomiska framsteg för alla och tillväxt för de fattiga, å andra sidan det politikinriktade tillvägagångssätt som stöder politisk mångfald, parlamentarisk demokrati och respekten för rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna och ett fungerande civilt samhälle. Parlamentet betonar att detta stöd för den politiska dimensionen i tredjeländer måste utgöra ett stöd för kapacitetsuppbyggnad av

institutionerna och mångfald, framför allt när det gäller rättsväsendets oberoende och integritet samt mekanismer för god samhällsstyrning, däribland kampen mot korruption, samt institutionellt stöd snarare än inblandning. Parlamentet understryker det mervärde som Europaparlamentets tidigare ledamöter tillför i samband med unionens insatser för demokratin.

31. Europaparlamentet efterlyser ökad integrering av mänskliga rättigheter, demokrati, demokratisk samhällsstyrning och rättsstatsprincipen i all verksamhet som EU bedriver inom ramen för de yttre förbindelserna, i enlighet med nya och befintliga åtaganden, både ur ett institutionellt perspektiv och i politiska och geografiska/tematiska instrument.
32. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att även i fortsättningen bevara den opolitiska naturen hos det humanitära bistånd som tillhandahålls under demokratiseringsprocessen.
33. Europaparlamentet erkänner unionens insatser för att främja vissa grupper av aktörer som arbetar för demokratiska reformer, bland annat människorättsförsvarare och oberoende medier. Parlamentet framhåller behovet av att förstärka den politiska mångfalden i syfte att främja övergången till demokrati. Parlamentet efterlyser ett systematiskt stöd för nya parlament som har tillsatts genom fria och rättvisa demokratiska val, framför allt i länder som befinner sig i ett övergångsskede eller haft besök av något av EU:s valobservatörsuppdrag. Parlamentet anser att detta stöd inte automatiskt bör finansieras enbart av EIDHR utan även genom geografiska instrument.
34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens och den höga representantens beslut att stödja inrättandet av ett europeiskt initiativ för demokrati som ett flexibelt expertverktyg för att stödja politiska aktörer som strävar efter demokratiska förändringar i icke-demokratiska länder och länder som befinner sig i en övergångsfas, särskilt EU:s östra och södra grannländer. Parlamentet understryker att det framtida initiativet bör komplettera arbetet inom EIDHR och de övriga demokratiseringsverktyg och yttre finansieringsinstrument som redan är i kraft, i fråga om dess målsättningar och finansiella och administrativa förutsättningar. Parlamentet stöder idén om en decentralisering av egenansvar för EU:s politik till stöd för demokratisering genom att EU:s aktörer för demokrati kopplas samman med motsvarande aktörer i mälländerna. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och det kommande polska ordförandeskapet att lägga fram en tydlig avgränsning av befogenheterna för ett framtida europeiskt initiativ för demokrati i förhållande till dessa instrument och ramar. Parlamentet insisterar på att det ska ha rätt att delta i och granska förfarandet för inrättande av ett framtida europeiskt initiativ för demokrati och dess funktionssätt, i fastställandet av dess årliga mål, prioriteringar, förväntade resultat och medelstillelse i bred bemärkelse, samt i genomförande och övervakning av verksamheten.
35. Europaparlamentet uppmanar biståndsgivarna att se demokratibyggande som ett politiskt och moraliskt absolut krav, inte bara som en teknisk åtgärd. De bör dessutom öka sin lokalkännedom om mottagarländerna så att biståndet kan riktas på ett effektivt sätt som svarar mot de lokala förhållandena.
36. Europaparlamentet betonar att alla demokratifrämjande strategier måste grunda sig på dialog med så många lokala aktörer som möjligt för att vara fullständigt legitima och förankrade i folkviljan. Parlamentet uppmanar rådet, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att genomföra breda och djupa samråd med alla berörda parter.

37. Europaparlamentet välkomnar att stabilitetsinstrumentet möjliggör ett effektivt, omedelbart och samordnat agerande vid krissituationer och instabilitet i tredjeländer samt att det bidrar till att skapa de förutsättningar som krävs för att genomföra åtgärderna inom ramen för övriga instrument, nämligen föranslutningsinstrumentet, det europeiska granskings- och partnerskapsinstrumentet samt finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete.
38. Europaparlamentet framhåller att det vid all samhällsdemokratisering är viktigt att värna om flickors och kvinnors rättigheter, bland annat rätten till likabehandling och utbildning. Parlamentet stöder helhjärtat alla initiativ, incitament och åtgärder för att bygga upp kapacitet som ingår i EU:s yttre åtgärder i syfte att främja kvinnors deltagande i beslutsfattande på alla nivåer, både på det offentliga och privata planet. Parlamentet betonar att en jämn könsfördelning inom livets alla områden är avgörande för demokratin, och att kvinnors deltagande i utvecklingen har ett grundläggande och universellt accepterat värde och är en förutsättning för den socioekonomiska utvecklingen och för ett gott demokratiskt styre. Därför uppmanas EU-institutionerna att prioritera jämställdhet mellan könen i befrämjandet av demokrati. Det är viktigt att stödja kvinnorättsförfvarare och kvinnliga parlamentsledamöter, bland annat genom möjligheter att integrera jämställdhetsperspektivet i budgetprocessen. EU uppmanas särskilt att ge både finansiellt och kapacitetsbyggande stöd till kvinnorättsorganisationer och kvinnliga politiska kandidater. Parlamentet stöder integrering och stärkande av jämställdhetsfrågor i prioriterade teman och genom att man tillämpar strategier som bygger på deltagande vid utformning och utveckling av program med tyngdpunkten lagd på att bekämpa könsstereotyper och alla former av diskriminering av och våld mot kvinnor.
39. Europaparlamentet föreslår att valsamordningsgruppens mandat ska utökas till att omfatta även demokratistödsåtgärder, utan att de berörda utskottens behörighetsområden påverkas, och uppmanar till nära samarbete mellan kontoret för främjande av den parlamentariska demokratin (OPPD) och valsamordningsgruppen.
40. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och EU-delegationerna att erkänna hur viktigt det är att öka medvetenheten hos EU-delegationernas tjänstemän när det gäller demokratiseringsåtgärder och i synnerhet stöd till parlamenten.
41. Europaparlamentet framhåller vikten av att integrera demokratiseringspolitiken i allt arbete inom parlamentet och dess delegationer. Parlamentet framhåller också vikten av globalt interparlamentariskt samarbete om demokratiseringspolitiken genom sådana forum som Parliamentarians for Global Action.
42. Europaparlamentet understryker att legitima demokratiska politiska partier, genuina sociala rörelser och en fri press kan spela en viktig roll för att skydda allmänhetens intressen genom att övervaka regeringarnas öppenhet och ansvarsskyldighet, vilket ger staterna möjlighet att skydda de mänskliga rättigheterna och främja den sociala och ekonomiska utvecklingen.
43. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som de civila samhällena och parlamenten i tredjeländerna har för den demokratiska budgetkontrollen och är övertygat om att allt direkt budgetstöd från unionen måste åtföljas av en teknisk och politisk förstärkning av de nationella parlamentens kontrollförmåga. Unionen bör aktivt informera parlamenten i tredjeländerna om innehållet i samarbetet med unionen. Parlamentet uppmanar OPPD att aktivt stödja parlamenten vid den demokratiska

budgetövervakningen. I detta sammanhang gläder sig parlamentet särskilt över ett utökat samarbete med parlamenten i länderna i det östliga partnerskapet inom Euronest, som konstituerades den 3 maj 2011, och har stora förväntningar på detta samarbete. Detta initiativ, som togs av Europaparlamentet, utgör en viktig del av EU:s yttre politik för att främja demokratisering.

44. Europaparlamentet framhåller de insatser som OPPD har gjort för att hjälpa och stödja parlament i nya och framväxande demokratier, liksom regionala parlament. Parlamentet framhåller även OPPD:s bidrag till uppbyggnaden av parlamentens institutionella och administrativa kapacitet i nya och framväxande demokratier samt dess samarbete med FN:s utvecklingsprogram (UNDP) och Interparlamentariska unionen (IPU) i detta hänseende. Parlamentet uppmanar OPPD att verka för en global samsyn om de grundläggande normerna för god parlamentarisk praxis.
45. Europaparlamentet anser att det civila samhället i framtiden måste bidra direkt till god samhällsstyrning och därmed till att övervaka tillämpningen av avtalen. Kommissionen och rådet uppmanas därför eftertryckligen att inrätta en strukturerad mekanism för övervakning av EU:s internationella avtal, där alla delar av det civila samhället i tredjeländerna, däribland icke-statliga aktörer och arbetsmarknadens parter, involveras i arbetet med att utvärdera tillämpningen av avtalen.
46. Europaparlamentet gläder sig över unionens beslut att utarbeta landsspecifika människorättsstrategier. Parlamentet betonar att dessa strategier också bör omfatta olika aspekter av demokratiseringen och efterlyser ett snabbt genomförande av dessa strategier, så att unionen omgående kan göra en gemensam analys av läget och behoven i varje land, och en handlingsplan som anger på vilket sätt unionens instrument fullt ut kan användas i kompletterade syfte. Parlamentet framhåller samtidigt att nya strategier och deras genomförande måste undanröja befintliga och förhindra nya inkonsekvenser och dubbla normer i EU:s yttre politik till stöd för mänskliga rättigheter och demokratisering. De landsspecifika strategidokumenterna bör forma all yttre politik som hör till ett berört land och även användningen av EU:s instrument. De landsspecifika strategidokumenterna måste göras tillgängliga för parlamentet.
47. Europaparlamentet uppmanar EU att koppla sina framtida finansiella åtaganden till tredjeländernas framsteg med att genomföra människorättsstrategier och skapa verklig demokrati.
48. Europaparlamentet framhåller behovet av att bygga upp starka partnerskap med andra aktörer på världsarenan, såsom Afrikanska unionen och Arabförbundet, i syfte att främja demokratiska värderingar mer effektivt. Parlamentet uppmanar eftertryckligen unionen att aktivt eftersträva sådana partnerskap, särskilt med Förenta staterna, med tanke på EU:s och Förenta staternas gemensamma åtgärder för att samordna sin utvecklingspolitik bättre.
49. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av ett direktorat för mänskliga rättigheter och demokrati inom Europeiska utrikestjänsten och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att inom var och en av EU:s yttre representationer tillsätta en kontaktperson för mänskliga rättigheter och demokrati.
50. Europaparlamentet arbetar för kvinnors roll som fredsmäklare med syfte att förebygga och lösa konflikter och strävar efter ett aktivt deltagande från kvinnors sida, vilket gynnar

samhället.

51. Europaparlamentet stöder regionala program för att skydda de mest utsatta människorna, särskilt program som riktar sig till barn, kvinnor och äldre.
52. Europaparlamentet är övertygat om att ett bemyndigande av människor, särskilt kvinnor, och det civila samhället, genom allmän utbildning och yrkesutbildning samt andra medvetandehöjande åtgärder, vilket underlättar ett effektivt försvar av de mänskliga rättigheterna, inklusive sociala, ekonomiska och kulturella rättigheter, på ett grundläggande sätt kompletterar utvecklingen och genomförandet av all politik och alla program för demokratisering. Parlamentet anser att den nödvändiga finansieringen av detta bör garanteras.
53. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utarbeta en politisk strategi i samband med EU:s valobservatörsuppdrag, framför allt genom att lägga fram ett politiskt projekt som utgör ramen för varje uppdrag. Parlamentet efterlyser att det, två år efter varje uppdrag, ska göras en utvärdering av vilka demokratiska framsteg som gjorts och vilka punkter som det återstår att förstärka, i samband med Europaparlamentets årliga debatt om de mänskliga rättigheterna med vice ordföranden/den höga representanten. Parlamentet bekräftar fördelarna med att anlita före detta parlamentsledamöter för att ställa deras sakkunskap och erfarenheter till förfogande för valobservatörsuppdragen eller i samband med uppföljningen av dessa.
54. Det är, särskilt med tanke på de begränsade tillgängliga medlen, viktigt att välja ut de länder som prioriteras för utsändning av valobservatörsuppdrag på grundval av den verkliga verkan som ett uppdrag kan få för främjandet av en verklig demokratiseringsprocess på lång sikt. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att vara mycket selektiv vid urvalet av sådana länder och påminner om att valsamordningsgruppen, som hörs om årsprogrammet för unionens valobservatörsuppdrag, har fastställt tydliga kriterier i detta avseende. Parlamentet efterlyser ökad vaksamhet när det gäller förenligheten med de metoder och regler som fastställts på internationell nivå, särskilt när det gäller uppdragets oberoende och effektivitet.
55. Europaparlamentet understryker vikten av att efter varje valobservatörsuppdrag utfärda rekommendationer som är realistiska och kan förverkligas. Parlamentet uppmanar unionens institutioner och medlemsstaterna att anpassa sig efter slutsatserna samt uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt att stödja genomförandet av rekommendationerna genom att samarbeta. Parlamentet betonar vikten av en adekvat kontroll av genomförandet av dessa rekommendationer. Parlamentet kräver att spridningen och övervakningen av dessa rekommendationer åläggs EU:s delegationer och att nödvändiga medel tillhandahålls. Parlamentet betonar behovet av nära samarbete med dem som undertecknat förklaringen om principer för internationell valobservation för att stärka effektiviteten i valarbetet i världen.
56. Europaparlamentet anser att parlamentets ständiga delegationer och de gemensamma parlamentariska församlingarna borde spela en mycket större roll för att följa upp valobservatörernas rekommendationer och analysera vilka framsteg som gjorts på området mänskliga rättigheter och demokrati.

57. Europaparlamentet understryker vikten av en politisk stödprocess som präglas av kontinuitet i stället för att bara vara inriktad på tiden omedelbart före och efter valen. Parlamentet vill i detta sammanhang berömma det värdefulla arbete som politiska stiftelser utför.
58. Europaparlamentet framhåller att regeringar måste ställas till svars för kränkningar av de mänskliga rättigheterna, dåligt styre, korruption och missbruk av nationella resurser som är avsedda att gynna hela samhället. Mot denna bakgrund uppmanas rådet, kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta sitt arbete med att främja god samhällsstyrning och att bekämpa straffrihet, bland annat genom att kräva att tredjeländer samarbetar fullt ut med Internationella brottmålsdomstolen (ICC) och se till att nya avtal innehåller åtaganden i fråga om Romstadgan.
59. Europaparlamentet uppmanar berörda EU-institutioner att upprätthålla och stärka EIDHR och att förbättra och integrera andra befintliga instrument och ramar som syftar till demokratistöd i tredjeländer.

Att stödja det civila samhället

60. Europaparlamentet understryker behovet av en decentraliserad strategi som kompletterar den politiska dimensionen och som kan ta bättre hänsyn till befolkningens vardagsförhållanden. Detta skulle innebära att man ger stöd till både lokala och regionala organisationer som bidrar till att stärka demokratin genom att skapa forum för dialog och utbyte av god praxis med unionen och även med de andra partnerskapsländerna i samma region.
61. Europaparlamentet föreslår att det utvecklas en öppnare och mer dynamisk politik för stöd till de drivande krafterna i samhället och till dem som gynnar medborgarnas delaktighet. Parlamentet föreslår att man främjar inflytandet för det civila samhället med hjälp av särskilda program och genom att man tar med denna tanke i befintliga program.
62. Europaparlamentet understryker behovet av att stärka det civila samhällets kapacitet genom utbildning och medvetandehöjande åtgärder, och att låta det civila samhället delta i politiska processer. Ett nära partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn samt stärkande av de övervakande institutionerna, till exempel de nationella parlamenten, är avgörande för att främja demokratin.
63. Europaparlamentet efterlyser ett riktat stöd till icke-extremistiska sociala rörelser, verkligt oberoende medier och politiska partier som arbetar för demokrati i auktoritära stater och nya demokratier. Syftet ska vara att främja allmänhetens deltagande, stödja hållbara flerpartisystem och stärka de mänskliga rättigheterna. Det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter bör spela en central roll i detta sammanhang.
64. Europaparlamentet efterlyser stöd för att alla berörda parter ska delta på bred front i ländernas utveckling och uppmanar alla parter i samhället att medverka till demokratis uppbyggnad. Parlamentet framhåller de icke-statliga organisationernas och andra icke-statliga aktörers avgörande roll för att främja demokrati, social rättvisa och de mänskliga rättigheterna.
65. Europaparlamentet stöder den etablerade praxis som går ut på att hitta nya sätt att involvera det civila samhället, de politiska partierna, medierna och andra icke-statliga

politiska aktörer i EU:s dialoger med tredjeländer. Parlamentet upprepar sitt stöd för mediernas frihet, skydd och främjande, för en minskning av den digitala klyftan och för ett underlättande av tillgången till internet.

66. Europaparlamentet anser att man bör ge finansiellt stöd till det civila samhället genom EIDHR samt avsätta medel till icke-statliga organisationers lokala projekt. Parlamentet föreslår att man stegvis ökar tilldelningen av medel om landet är på väg att göra framsteg när det gäller det civila samhället och demokratin.
67. Europaparlamentet understryker att tillgång till information och oberoende medier är avgörande för att allmänheten ska kräva demokratiska reformer och uppmanar därför till ökat stöd när det gäller att främja friheten för ”gamla” och ”nya” medier, skydda oberoende journalister, minska den digitala klyftan och underlätta tillgång till internet.
68. Europaparlamentet välkomnar medlemsstaternas åtgärder för att främja demokratin i världen, såsom samarbetsprogrammet för ombudsmännen i länderna inom det östliga partnerskapet 2009–2013. Programmet initierades av den polska och franska ombudsmannen gemensamt. Dess syfte är att öka möjligheterna för ombudsmannainstitutioner, offentliga myndigheter och icke-statliga organisationer i länderna i det östliga partnerskapet att skydda den enskildes rättigheter och bygga upp en demokratisk rättsstat. Parlamentet framhåller behovet av att denna verksamhet samordnas inom EU så att EU:s institutioner kan dra nytta av tidigare erfarenheter på detta område.
69. Europaparlamentet bekräftar EU:s åtagande att bekämpa människohandel och uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt de stater som genomgår en demokratiseringsprocess, eftersom deras befolkning löper särskilt stor risk att råka ut för människohandel. Parlamentet efterlyser ett nära samarbete om detta mellan generaldirektoratet för utveckling och samarbete – EuropeAid, generaldirektoratet för utvidgning, generaldirektoratet för inrikes frågor och EU:s samordnare för kampen mot människohandel.
70. Europaparlamentet är medvetet om vikten av ett samarbete mellan EU och Europarådet för att främja demokratiseringen i världen. Parlamentet välkomnar att EU:s och Europarådets gemensamma program till stöd för demokrati, god samhällsstyrning och stabilitet i länderna i det östliga partnerskapet påbörjats

o

o o

71. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaternas regeringar och parlament.